

dusit thani college

JOURNAL

วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี

**BEYOND
EDUCATION**

ISSN : 1906 - 070X (Print)
ISSN : 2697 - 5742 (Online)

Vol.14 No.3
September -December 2020

dusit thani college

JOURNAL

ISSN: 1906 - 070X (Print)

ISSN: 2697 - 5742 (Online)

Vol.14 No.3 September - December 2020 ปีที่ 14 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน - ธันวาคม 2563

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลการศึกษาวิจัยทางด้านอุตสาหกรรมบริการ การจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร การท่องเที่ยว การโรงแรมและรีสอร์ท ธุรกิจสุขภาพ สปา และความงาม การจัดการนิทรรศการและการประชุม บริหารธุรกิจ วิทยาการจัดการ และการศึกษา ของนักวิชาการทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย
2. เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดความรู้ทางวิชาการแก่สังคมทั่วไป โดยสนับสนุนให้อาจารย์ประจำผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาต่าง ๆ เสนอผลงานวิชาการ

นโยบายการพิจารณากลับกรองบทความ

1. บทความวิจัยและบทความวิชาการทุกเรื่องที่จะได้รับการตีพิมพ์ต้องผ่านการพิจารณากลับกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ในสาขาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2 ท่าน/บทความ
2. บทความ ข้อความ ภาพประกอบและตารางประกอบที่ลงตีพิมพ์ในวารสารเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป และไม่มีส่วนรับผิดชอบใด ๆ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว
3. บทความที่จะได้รับการตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์ เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารฉบับอื่น หากตรวจสอบพบมีการตีพิมพ์ซ้ำซ้อน ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว
4. บทความใดที่ผู้อ่านเห็นว่าได้มีการลอกเลียนหรือแอบอ้างโดยปราศจากการอ้างอิง หรือทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานของผู้เขียน กรุณาแจ้งให้กองบรรณาธิการวารสารทราบจะเป็นพระคุณยิ่ง

กำหนดพิมพ์เผยแพร่

ปีละ 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน

ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม

ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม

ที่ปรึกษา

นางสาวพรวาท เกอร์เบินส์

อธิการบดี

บรรณาธิการ

ดร.ศิริพงษ์ รักใหม่

รักษาการรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา

กองบรรณาธิการ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์กิตติคุณประคอง ต้นเสถียร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา วิริยเวชกุล

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

ลาดกระบัง

รองศาสตราจารย์ ดร.โชติกา ภาษีผล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ธาดรี นนทศักดิ์

มหาวิทยาลัยสยาม

รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

รองศาสตราจารย์ ดร.วรัทยา ธรรมกิตติภาพ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณดี สุทธินิรากร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย รัตนวงษ์

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย อุตสาหกิจ

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.ราณี อธิชัยกุล

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

รองศาสตราจารย์ ดร.สถิตย์ นิยมญาติ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ ประทุมราช

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์จรินทร์ เจริญศรีวัฒนกุล

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จันทรเพ็ง

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชุดา กิจธรรม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภินา ทดลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประไพศรี ธรรมวิริยะวงศ์

มหาวิทยาลัยรังสิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิวัฒน์ วงศ์อรุณ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในสถาบัน

ดร.อรรถเวทย์ พุกษ์สถาพร	รักษาการรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
ดร.ประวีณา คาไซ	รักษาการรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
นางสาวเยาวภรณ์ เลิศกุลทานนท์	คณบดีคณะอุตสาหกรรมบริการ
ดร.วิลาสินี ยนต์วิทย์	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
นางสายพิน เดชเรือง	รองคณบดีฝ่ายแผนและประกันคุณภาพการศึกษา
นางสาวฉานิกา ศรีวรรณวิทย์	รองคณบดีฝ่ายบริหารและกิจการนักศึกษา
นายวัชรกร มยุรี	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
ดร.พิศาล สร้อยสุรหำ	ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมกิจการครัวไทย
นายศักดิ์ กาญจนนาวัลย์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยดุสิตธานี ศูนย์การศึกษาเมืองพัทยา
นางณัฏฐ์นรี เพิ่มทอง	ผู้จัดการอาวุโสแผนกพัฒนาตำราและวารสาร
นายจอมทัพ ขวัญราช	ผู้จัดการอาวุโสแผนกประกันคุณภาพการศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิตย์พงษ์ มั่นหล้า	หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร และผู้จัดการอาวุโสแผนกวิจัย
Assistant Professor, Akhilesh Trivedi, Ph.D.	อาจารย์สำนักวิชาบริหารธุรกิจและศึกษาทั่วไป
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นักรบ นาคสุวรรณ	อาจารย์สำนักวิชาบริหารธุรกิจและศึกษาทั่วไป
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวัจิ แดงอ่อน	อาจารย์สำนักวิชาบริหารธุรกิจและศึกษาทั่วไป
นายพรชัย จวงสง	เจ้าหน้าที่กราฟิก

ติดต่อกองบรรณาธิการ

แผนกพัฒนาตำราและวารสาร วิทยาลัยดุสิตธานี

1 ซอยแก่นทอง แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ : 0 2361 7811-3 ต่อ 424

โทรสาร 0 2361 7806 เว็บไซต์ <http://www.dtc.ac.th> E-mail: journal@dtc.ac.th

พิมพ์ที่โรงพิมพ์

บริษัท เอเชีย ดิจิตอล การพิมพ์ จำกัด 21/19-20 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0 2579 7900-1 0 2579 1155 โทรสาร 0 2579 7906

E-mail: asia.dp@gmail.com

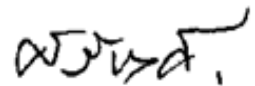
ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (Reviewers)

ศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชยา เกลยทรัพย์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ศาสตราจารย์ ดร.อรอนงค์ นัยวิกุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลองศรี พิมลสมพงศ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ ดร.ชุติมา ธรรมรักษา	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ จันทิพย์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
รองศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา คุณารักษ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รองศาสตราจารย์ ดร.เทียน ทองแก้ว	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
รองศาสตราจารย์ ดร.ปริญญช อภิบุญโยภาส	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ปรุ่งศักดิ์ อัดพุด	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
รองศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ ไชยโส	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ แกมเกตุ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.วันดี ไทยพานิช	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรณุก วงษ์อยู่น้อย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
รองศาสตราจารย์ ดร.สำออง สืบสมาน	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.อรพินท์ ชูชม	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ทองฟู ศิริวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ทณู เตียวรัตนกุล	มหาวิทยาลัยบูรพา
รองศาสตราจารย์ยุพาวรรณ วรรณวานิชย์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์วัลย์ หุตะโกวิท	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
รองศาสตราจารย์อนุกุล พลศิริ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ภัทราวิวัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท์ สติรกุล เดชพาหพงษ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นนทศักดิ์	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เยาวลักษณ์ ยิ้มอ่อน	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ดร.จินตนา ไพรสมนธ์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ดร.สิทธิชัย ฝรั่งทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

บทบรรณาธิการ

วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี ปีที่ 14 ฉบับที่ 3 (กันยายน - ธันวาคม 2563) ยังคงคุณภาพของเนื้อหาสาระทางวิชาการ กองบรรณาธิการได้ให้ความสำคัญในการพิจารณาและคัดเลือกบทความที่ลงตีพิมพ์ โดยทุกบทความได้ผ่านการกลั่นกรองจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ตรงสาขา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของบทความก่อนลงตีพิมพ์ ตามกระบวนการจัดทำวารสารทางวิชาการอย่างเข้มงวด กองบรรณาธิการวารสารมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพสูงขึ้นจนถึงระดับนานาชาติในอนาคต ซึ่งที่ผ่านมาวารสารวิทยาลัยดุสิตธานีได้รับการยอมรับจากคณาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการ ให้ความสนใจส่งบทความมาลงตีพิมพ์เป็นจำนวนมาก สำหรับวารสารฉบับนี้ มีบทความตีพิมพ์ จำนวน 46 บทความ เป็นบทความวิจัย จำนวน 42 บทความ และบทความวิชาการ จำนวน 4 บทความ

กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้เขียนทุกท่านที่ส่งบทความมาให้พิจารณาตีพิมพ์และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทุกท่านที่กรุณาเป็นผู้ประเมินบทความอย่างมีคุณภาพให้กับกองบรรณาธิการและขอเชิญชวนคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นิสิตและนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก เสนอบทความเข้ารับการพิจารณากลั่นกรองตีพิมพ์ เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะและอาจนำไปสู่การใช้ประโยชน์ต่อไป โดยท่านสามารถส่งบทความต้นฉบับ ได้ที่กองบรรณาธิการวารสารวิทยาลัยดุสิตธานี (ดังรายละเอียดท้ายเล่ม) และหากมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะประการใดที่จะนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการยินดีรับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะนั้นด้วยความขอบคุณยิ่ง

ดร.ศิริพงศ์ รักใหม่

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความวิจัย	หน้า
Exploratory Factor Analysis of Islamic Attributes of Destination: A Case Study of Krabi Province, Thailand Wiraphong Panyathanakhun and Paithoon Monpanthong	1
Community-Based Participation in Cultural Tourism Management in Bo Suak Sub-District, Muang District, Nan Province Kodchaphorn Vesurai and Yuttakarn Waiapar	17
แนวทางการจัดการท่าอากาศยานเมืองรองสู่การยกระดับคุณภาพการบริการ ในท่าอากาศยานเมืองรอง เขตจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย บุญวัฒน์ ศรีขวัญ และ วรรัชดา บุญญาณเมธาวร	34
พฤติกรรม ประสิทธิภาพและความต้องการของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ณัฐฉิณีภรณ์ ปิงแก้ว ชมพูนุช จิตติถาวร ชวลีย์ ณ ถลาง และ กาญจน์นภา พงศ์พนรัตน์	51
Co-Management: The Empowerment of Community Strength for Tourism Management in Satun UNESCO Global Geopark Jaruan Tanakit and Parnprae Chaoprayoon UdomRaksasup	78
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการท่องเที่ยวโดยชุมชนพื้นที่ภาคเหนือของไทย ปาริฉัตร ศรีหะริญ ตรีฤกษ์ เพชรมนต์ และ พรพิมล ขำเพชร	95
The Competency of Agro-Eco Tourism Management Leaders of Pla-ba Community-Based Tourism Club, Loei Province Pattarawit Theerapaksiri, Keerati Trakansiriwanich, Numchai Tanupol and Monsicha Inthajak	110
Factors Underlying International Mature Travelers' Differentiation Value Drivers Toward Small and Medium-Sized Hotels Daosook Boonyasarn and Rugphong Vongsaraj	129
ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการต่อผลของการดำเนินกิจการของธุรกิจ การให้บริการเพื่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย สิริศักดิ์ พลสิมมา และ เกศรา สุขเพชร	146

สารบัญ

บทความวิจัย	หน้า
ปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวเมืองรองติดชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก อนุรักษ ทองขาว พรรณภัทร แซ่โง้ว และ สยานนท์ สหุพันธ์	162
การประเมินระบบการแพทย์ทางไกลเพื่อสนับสนุนการดูแลสุขภาพของผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้ามพลาต วิภาดา มุกดา และ วันเพ็ญ ครอบสมาน	178
การจัดการสถานที่จัดงานไมซ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของสถานที่จัดงานในประเทศไทย ผ่านการจัดการเชิงกลยุทธ์และการจัดการความยั่งยืน วัชรกร มยุรี เกิดศิริ เจริญวิศาล และ สันติธร ภูริภักดี	198
ความสัมพันธ์ของการควบคุมภายในที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจที่พักแรมในจังหวัดระยอง นงลักษณ์ ผุดผือก วาสนา ศรีบุญทอง ภัทรา เตชะธนเศรษฐ์ และ พรชัย เตชะธนเศรษฐ์	214
ปัจจัยทางการตลาดที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวเพศหญิงชาวไทย ในการเลือกใช้บริการห้องพักโรงแรมประเภทโปสเตอร์ วสันต์ กานต์วรรัตน์	232
รูปแบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อโรงแรมขนาดเล็กบนเกาะช้าง จังหวัดตราด สุรพจน์ ณ ถลาง	249
Marketing for Charitable Organization: What's Matter for Incentivizing Monetary Online Donations for Next Generation Education Yupawan Vannavanit	264
พฤติกรรม การรับรู้ และทัศนคติของผู้บริโภคสินค้าและการใช้บริการตามกระแสเกาหลีนิยม ชนิภรณ์ แก้วเนิน ณัฐนรี สมิตร์ และ อรรถเวทย์ พงษ์สถาพร	277
Management Strategy (4M) of the Ancient Chinese Chak-ngeaw Community Market by First-Order Confirmatory Factor Analysis Phannaphat Saethow, Sakda Kanjanawanawan and Anurak Tongkaw	295
พฤติกรรมผู้บริโภคและสถานการณ์ตลาดของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครนายก อรอุมา นาทสีทา วรรณดี สุทธิรักษกร และ ภัทรวรรณ จีร์พัฒน์ธนธร	310

สารบัญ

บทความวิจัย	หน้า
ผลของการทดแทนไขมันด้วยเพคตินจากเปลือกแก้วมังกรต่อคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของน้ำสลัด	328
กรวิทย์ สักแกแก้ว พรทิพย์ พสุกมลเศรษฐ์ และ น้องนุช ศิริวงศ์	
การพัฒนาผลิตภัณฑ์ไก่จ้อเสริมฟักทองและปลาชิวแก้ว	343
สุทธิพันธุ์ แดงใจ	
ส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารริมทางที่ตลาดนัดรถไฟรัชดา	355
พงษ์พัฒน์ รุนลา และ ผกามาศ ชัยรัตน์	
แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะการแกะสลักผักและผลไม้	369
วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา	
ยวนจิตร พิศล้ำ อนุรักษ์ ทองขาว และ เสาวนีย์ ลาदन้อย	
การเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์เบเกอรี่โฮมเมดของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร	385
ชยานันท์ เจริญรัตน์ และ ณัฐนรี สมิตร	
การศึกษาองค์ประกอบผลสำเร็จในการดำเนินการโรงแรมกีฬา	402
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า	
กิตติคุณ แสงนิล ไพจิตรรา ศรีวิเศษ และ สุเมธ แก้วแพรง	
The Environmental Attitudes Influence Sustainable Development and Green Consumption	421
Phanita Phakdi	
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะในการปฏิบัติงานของหัวหน้างานสายการผลิต	435
ในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร	
ประสิทธิ์ เดชนครินทร์ สานิต ศิริวิศิษฐ์กุล และ ชัยวุฒิ จันมา	
แนวทางการปรับตัวในการดำเนินธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม อำเภอบางพลาม	447
จังหวัดสุพรรณบุรี	
เพ็ญลักษณ์ ทองศรี และ ณัฐนรี สมิตร	
แนวทางการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาศาขาวชีวศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	461
ธวิกา เมฆอัครกรณ์	

สารบัญ

บทความวิจัย	หน้า
พฤติกรรมกรรมการออมเพื่อการเกษียณ: กรณีศึกษากลุ่มตัวอย่างพนักงานธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กนกกาญจน์ สังขนนท์ วรพงศ์ จวงรัตน์และจำจร และ ชาศริต ศรีสุกน	479
การพัฒนาระบบการจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ จิรศักดิ์ ประทุมรัตน์ ทิพย์เกสร บุญอำไพ และ พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ	491
ปัจจัยการเลือกที่พักของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ในจังหวัดเชียงใหม่ ทินกร ดีอินธ และ ผกามาศ ชัยรัตน์	512
การศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองของผู้บริโภคและปัจจัยคุณค่าตราสินค้า ที่มีผลต่อความจงรักภักดีในตราสินค้าของผู้บริโภคกาแฟแฟรนไชส์ของไทยในกรุงเทพมหานคร ณัฐธิชา ชาญวิทย์การ และ วาทีต อินทุลักษณะ	526
พฤติกรรมกรรมการรับประทานอาหารตามหลักโภชนาการของผู้สูงอายุในจังหวัดชลบุรี พิริยฉัตร คณานุรักษ์ กัลยา สร้อยสิงห์ เกษมสุข เขียวทอง ธนวันต์ พัฒนสิงห์ จิน่า ชัมเมอร์ส และและ จิราพร ธรรมสุขเสรี	548
การศึกษาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมอาชีพเสริม เมตตา เร่งชวนชวย	564
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี วันสนั่น ขลิบปิ่น และ มนัสสนันท์ หัตถศักดิ์	578
A Measurement Model of Perceived Human Resource Practices for Hotel Employees: A Confirmatory Factor Analysis Yanapa Boonparkob, Sangkae Punyasiri and Therdchai Choibamroong	595
การพัฒนาระบบการทดสอบแบบปรับเหมาะหลายขั้นตอนที่มีการให้ข้อมูลป้อนกลับในการทดสอบ ระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ณภัทร ชัยมงคล	612
การพัฒนารูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ รัฐ ชมภูพาน และ วินัย ตาระเวช	627

สารบัญ

บทความวิจัย	หน้า
การปรากฏตัวทางไกล (Telepresence) ในฐานะตัวแปรส่งผ่านจากคุณลักษณะ การโพสต์เฟซบุ๊กไปสู่การบูรณาการชุมชนตราสินค้าในสื่อสังคมออนไลน์ ธงชัย ศรีวรรณะ	641
The Context of Tourism Management for Developing Participation in Social Capital Construction for Creative Tourism: A Case Study of Wiang Sub-district Area, Chiangsaen District, Chiangrai Province Rachata Chaimuang	657
การประเมินความต้องการจำเป็นของชุมชนในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตามเส้นทางรถม้าสำหรับนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาจีนในจังหวัดลำปาง เหนือขวัญ บัวเผื่อน ศักดิ์ชาย เพชรช่วย และ นันทิยา สมสรวย	667
บทความวิชาการ	หน้า
การจัดการภาวะวิกฤตของธุรกิจที่พักแรมในประเทศไทยภายใต้วิกฤตการณ์ COVID-19 อมราวดี ไชโย และ เมทนี มหาพรหม	685
แนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนโดยการประยุกต์ระบบสารสนเทศ ภูมิศาสตร์สำหรับการวางแผนเชิงกลยุทธ์ กมลกนก เกียรติศักดิ์ชัย	701
แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ในประเทศไทย อติเทพ งามศิลปเสถียร	717
การใช้หลักการของการวัดผลการดำเนินงานแบบสมดุลในการประเมินความสำเร็จของการส่งเสริม การท่องเที่ยว ภิญญาพัชญ์ มณีแก้ว กรกช มนตรีสุขศิริกุล นราธิป วัฒนภาพ และ ธชธร อธิธิโอภากร	735

การพัฒนาแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้

Development of Apron for Florists

♦ รัฐ ชมภูพาน

อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปประดิษฐ์ในงานคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Rath Chombhuphan

Lecturer, Creative Art in Home Economic Work Program, Faculty of Home Economic,

Rajamangala University of Technology, E-Mail: hut_1978@hotmail.com, rath@rmutt.ac.th

♦ วินัย ตาระเวช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Vinai Taravet

Assistant Professor, Home Economic Work , Faculty of Home Economic,

Rajamangala University of Technology, E-Mail:Vinai_t@rmutt.ac.th

Received: October 26, 2019; Revised: November 9, 2019; Accepted: December 30, 2020

Abstract

The research employed a mixed method research. The objectives were: Development of Apron for Florists. The population and sample group used in this research were 130 florists in Bangkok and its surrounding provinces by sample random sampling. Step 1. Quantitative research studied by 130 florists in Bangkok and its vicinity. By using the questionnaire, data analysis with mean, percentage, and standard deviation. Step 2: Qualitative research May The in-depth data collection was conducted by using a semi-structured interview form with 3 experienced florists. Content Analysis

A Study for the Development of Apron for Florists. The results of the questionnaire show are as follows: 1) Florists have knowledge about 2) The florist is happy and has good hygiene at work. 3) The florist has chosen the characteristics of the appropriate fibers to produce aprons for the florists. Is at a good level. 4) The florists analyzed the characteristics of the characteristics of aprons for the florists at a good level. From the in-depth interview from 3 florists in accordance with the survey results from the questionnaire It was found that the florists wanted to use cotton to make aprons for the most florists and the design of the aprons. It was found

that the florists needed an apron that was designed to be suitable for their shape and comfortable to use, which can be used to produce an apron that meets the requirements for a florist.

Keyword : Development, Aprons, Floristry

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผ้านวนวิธี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ ช่างจัดดอกไม้ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 130 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ขั้นตอนที่ 1. การวิจัยเชิงปริมาณศึกษาจากช่างจัดดอกไม้ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 130 คน ด้วยการใช้แบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างจากช่างจัดดอกไม้ที่มีประสบการณ์จำนวน 3 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยจากแบบสอบถามพบว่า การศึกษาความต้องการของช่างจัดดอกไม้ที่มีต่อผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ ดังนี้ 1) ช่างจัดดอกไม้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดดอกไม้สมัยใหม่ในระดับดี 2) ช่างจัดดอกไม้มีความสุขและสุขอนามัยในการทำงานในระดับดี 3) ช่างจัดดอกไม้มีการเลือกคุณลักษณะของเส้นใยที่เหมาะสมจะนำมาผลิตผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้อยู่ในระดับดี 4) ช่างจัดดอกไม้วิเคราะห์ถึงลักษณะคุณสมบัติผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ที่อยู่ในระดับดี จากการสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจากช่างจัดดอกไม้จำนวน 3 คน สอดคล้องกับผลการสำรวจจากแบบสอบถาม พบว่าช่างจัดดอกไม้ต้องการใช้ผ้าฝ้ายในการทำผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้มากที่สุดและการออกแบบผ้ากันเปื้อน พบว่าช่างจัดดอกไม้ต้องการผ้ากันเปื้อนที่ออกแบบให้เหมาะสมกับรูปร่างและมีการใช้งานที่สะดวกสบายซึ่งจากข้อค้นพบดังกล่าวสามารถนำไปจัดทำการผลิตผ้ากันเปื้อนที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการสำหรับช่างจัดดอกไม้

คำสำคัญ : การพัฒนา, ผ้ากันเปื้อน, ช่างจัดดอกไม้

บทนำ

ช่างจัดดอกไม้มีการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆในการทำงาน เช่น การใช้กรรไกรหรือมีดในการตัดกิ่งก้านของดอกไม้ การใช้เครื่องมืออำนวยความสะดวกต่าง ได้แก่ ปืนกาว ไขควงหรือสว่าน และการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการจัดดอกไม้ก็เช่นเดียวกันซึ่งการใช้งานเครื่องมือ อุปกรณ์เหล่านี้เพื่อที่ที่ต้องการความสะดวกรวดเร็วในการทำงานให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น เครื่องมือที่ใช้ในการจัดดอกไม้บางชนิดมีความแหลมคมซึ่งสุ่มเสี่ยงก่อให้เกิดอันตรายได้จากที่กล่าวมา เช่น มีดสำหรับจัดดอกไม้ กรรไกรสำหรับตัดกิ่งก้านของดอกไม้ หรือมีการต่อพ่วงกับอุปกรณ์ไฟฟ้า ช่างจัดดอกไม้จะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้งานด้วย

จากรายงานการวิจัยการจัดทำมาตรฐานอาชีพธุรกิจจัดดอกไม้ของสถาบันคุณวุฒิแห่งชาติ (Thailand Professional Qualification Institute (Public Organization)., 2016) มีการกล่าวถึงหัวข้อสมรรถนะที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ในการจัดดอกไม้โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของช่างจัดดอกไม้ด้วย และการที่มีที่จัดเก็บอุปกรณ์เพื่อให้ช่างจัดดอกไม้มีความสะดวกสบายในการทำงานจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผ้ากันเปื้อนซึ่งมีความสำคัญนอกจากจะช่วยในการปกป้องสิ่งไม่พึงประสงค์ไม่ให้เปื้อนเสื้อผ้าวางแล้วยังช่วยในจัดเก็บอุปกรณ์เครื่องมือที่จะช่วยเพิ่มความสะดวกสบายในการจัดดอกไม้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพของต่างประเทศที่มีการกล่าวถึงความปลอดภัยในการทำงานที่เกิดจากการจัดดอกไม้ของช่างจัดดอกไม้ เช่น ฝุ่นละอองของเกสรดอกไม้ ฝุ่นที่เกิดจากฟลอรัลโฟมที่ใช้ในการจัดดอกไม้ การจัดเก็บอุปกรณ์ที่ผ้ากันเปื้อนสามารถที่จะเอื้อประโยชน์ในความปลอดภัยด้านนี้ได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวการพัฒนาารูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ที่เหมาะสมโดยการใช้ผ้าที่มีความแข็งแรงทนทาน ระบายอากาศได้ดี มีกระเป๋หรือพื้นที่ในการเก็บรักษาอุปกรณ์ได้มากขึ้น สามารถพัฒนารูปแบบที่จะดัดแปลงเป็นกระเป๋เพื่อให้สะดวกต่อการพกพา เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและสามารถทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้เป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นที่จะช่วยให้ช่างจัดดอกไม้มีความสะดวกสบายในการทำงานมากขึ้นอีกด้วย ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการสร้างความรู้ให้กับช่างจัดดอกไม้ในการสวมใส่ผ้ากันเปื้อนทุกครั้งเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

วัตถุประสงค์

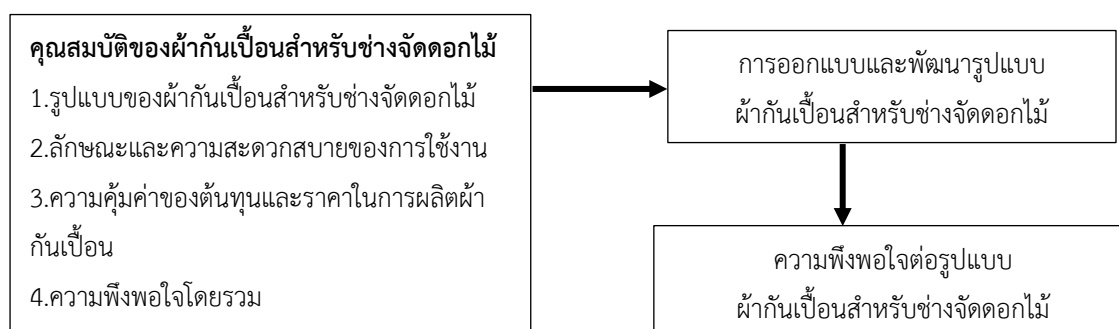
เพื่อศึกษาและพัฒนาารูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ ทำการออกแบบและพัฒนาและจัดทำารูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ และศึกษาความพึงพอใจของช่างจัดดอกไม้โดยใช้แบบสอบถาม
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในวิจัยครั้งนี้ คือ ช่างจัดดอกไม้ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 130 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และ การสัมภาษณ์เจาะลึกจากกลุ่มเป้าหมายจำนวน 3 คน สถานที่ในการทำวิจัย คือ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.ธัญบุรี และระยะเวลาในการทำวิจัยตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2561 – วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2562

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การทบทวนทบทวนวรรณกรรม

สุขอนามัยในการทำงานมีความสำคัญกับสุขภาพของคนทำงานที่มีผลต่อผลผลิตของงาน ความก้าวหน้าขององค์กร และสังคมโดยรวม ในส่วนของภาคเอกชน ทั้งนายจ้าง ลูกจ้างที่ร่วมมือกันปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบและข้อแนะนำต่างๆ เพื่อให้พ้นจากการบาดเจ็บ และโรคร้ายจากการทำงาน แต่จากข้อมูลของกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคมพบว่า การบาดเจ็บเนื่องจากการทำงานในประเทศไทย มีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 4.14 ในขณะที่ประเทศอังกฤษมีอัตราเฉลี่ย เพียงร้อยละ 0.77 ต่อปี (Department of Health, 2018) และโรคจากการทำงานที่ป้องกันได้ เช่น โรคปอด โรคพิษตะกั่ว โรคสูญเสียจากการได้ยินจากเสียงดัง คนทำงานนอกจากจะต้องเผชิญภัยกับโรค และการบาดเจ็บที่เกี่ยวข้องกับการทำงานแล้ว ยังมีปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานอีกจำนวนมาก และยังอยู่ภายใต้ภาวะที่กดดัน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ทำให้มีความเครียดสูง ยังคงต้องได้รับการดูแลปรับปรุงให้มีคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ช่างจัดดอกไม้ก็เป็นส่วนหนึ่งของแรงงานในประเทศไทย อาชีพช่างดอกไม้เป็นการทำงานซึ่งนอกจากการทำงานที่เน้นความสวยงามแล้ว สุขอนามัยในการทำงานของช่างจัดดอกไม้ก็มีความสำคัญ

ในอดีตผ้ากันเปื้อนเริ่มเกิดขึ้นในประเทศอังกฤษเมื่อประมาณศตวรรษที่ 15-16 เนื่องจากผู้ชายส่วนใหญ่ซึ่งมีลักษณะทางกายภาพของร่างกาย คือ ไหล่หนวดเครายาวรุงรัง ซึ่งหนวดเครานี้เองที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการรับประทานอาหาร ในสมัยนั้นยังไม่มีการผลิตช้อนส้อมมาใช้เป็นอุปกรณ์ในการตักอาหาร ทำให้ผู้ชายยุคนี้ต้องใช้มือหยิบจับอาหารรับประทานและเสื้อผ้าที่สวมใส่ ซึ่งผู้หญิงจะเป็นคนที่มีหน้าที่ในการทำความสะดวกสะอาดเสื้อผ้า จึงคิดหาวิธีป้องกันไม่ให้เสื้อผ้าสกปรก โดยการนำผ้ามาผูกไว้ที่คอเพื่อป้องกันเสื้อผ้า ผลปรากฏว่าผ้าผืนนั้นไม่เพียงป้องกันเสื้อผ้าเท่านั้นยังเป็นการช่วยให้คุณผู้ชายมีผ้าเช็ดปากเพิ่มขึ้นอีกด้วย จึงมีการนำผ้ามาผูกคอไว้เพื่อเป็นผ้ากันเปื้อนทุกครั้งที่ได้รับประทานอาหาร จนได้รับความนิยมใช้กันมา และถูกดัดแปลงมาเป็นผ้ากันเปื้อนที่วางบนตักในระหว่างรับประทานอาหารในปัจจุบันนั่นเอง

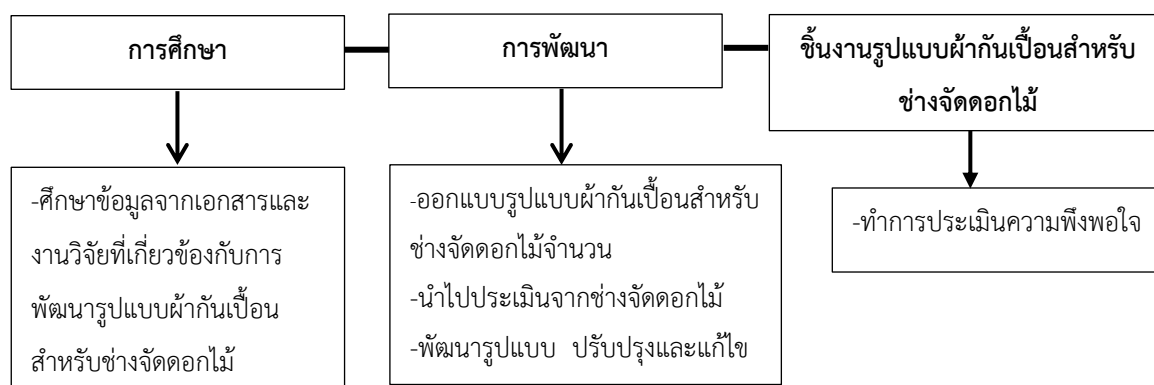
ประเทศไทยได้ปรากฏหลักฐานการใช้ผ้าสำหรับปกป้องร่างกายจากสิ่งสกปรกมาช้านาน พบว่าในสมัยเชียงแสนรูปแบบการแต่งกายโดยการผูกผ้าคาดเอวที่ทำจากผ้าขาวม้าอันเป็นผ้าสามารถดัดประโยชน์ตามหลักฐานทางโบราณคดีที่พบในวัดภูมินทร์จังหวัดน่าน (Secretariat of the Prime Minister, 2000) เห็นได้ว่าคนไทยได้มีการใช้ผ้าสำหรับกันสิ่งสกปรกมาช้านาน และมีการพัฒนารูปแบบการใช้งานที่มีความเหมาะสมกับชีวิตประจำวันได้

อาชีพช่างจัดดอกไม้เป็นอีกหนึ่งอาชีพที่ได้มีการกำหนดมาตรฐานอาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ มาตรฐานการประกอบอาชีพที่สำคัญด้านหนึ่ง คือ ด้านความปลอดภัยและความปลอดภัยของช่างจัดดอกไม้ในประเทศออสเตรเลีย ระบุถึงความจำเป็นการปฏิบัติตนในการสวมใส่ผ้ากันเปื้อนที่ช่วยปกป้องอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการทำงาน (Australian National Training Authority, 2003) และสิ่งสกปรกจากเกสรดอกไม้ มอสหรือพืชที่มีขนาดเล็กที่นำมาใช้จัดดอกไม้ ฝุ่นละอองจากฟลอรัลโฟมและการใช้อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆในการทำงาน เช่น การใช้กรรไกรหรือมีดในการตัดกิ่งก้านของดอกไม้ การใช้เครื่องมืออำนวยความสะดวก เช่น ปืนกาว ไขควงหรือสว่าน และการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการจัดดอกไม้ก็เช่นเดียวกันซึ่งการใช้งานเครื่องมืออุปกรณ์เหล่านี้เพื่อที่ต้องการความสะดวก รวดเร็วในการทำงานให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น เครื่องมือที่ใช้ในการจัดดอกไม้บางชนิดมีความแหลมคมซึ่งสุ่มเสี่ยงก่อให้เกิดอันตรายได้จากที่กล่าวมา เช่น มีดสำหรับจัดดอกไม้ กรรไกรสำหรับตัดกิ่งก้านของดอกไม้ หรือมีการต่อพ่วงกับอุปกรณ์ไฟฟ้า ช่างจัดดอกไม้จะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้งานด้วย สำหรับในประเทศไทยจากรายงานการวิจัยการจัดทำมาตรฐานอาชีพธุรกิจจัดดอกไม้ของสถาบันคุณวุฒิแห่งชาติ (Thailand Professional Qualification Institute (Public Organization), 2016) มีการกล่าวถึงหัวข้อสมรรถนะที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการจัดดอกไม้โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของช่างจัดดอกไม้ด้วย และควรมีที่จัดเก็บอุปกรณ์เพื่อให้ช่างจัดดอกไม้ มีความสะดวกสบายในการใช้งานจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผ้ากันเปื้อนซึ่งมีความสำคัญช่วยในการปกป้องสิ่งไม่พึงประสงค์ไม่ให้เปื้อนเสื้อผ้า ยังช่วยช่างจัดดอกไม้ในจัดจัดเก็บอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่จะเพิ่มความสะดวกสบายในการจัดดอกไม้ส่งผลถึงความปลอดภัยในการทำงานด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวการพัฒนาารูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและสามารถทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้เป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นที่จะช่วยให้ช่างจัดดอกไม้มีความสะดวกสบายและเพิ่มความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้นอีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้สามารถกำหนดขั้นตอนได้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เสริมด้วยด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ดำเนินการดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาและพัฒนาแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ช่างจัดดอกไม้ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างจากช่างจัดดอกไม้ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 3 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ ช่างจัดดอกไม้ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 130 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง การเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์ช่างจัดดอกไม้ที่มีประสบการณ์ทางวิชาชีพอย่างน้อย 3 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 3 คน

ระยะเวลาในการทำการวิจัย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2561 – วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามพัฒนาแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้จำนวน 130 คน การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างจากช่างจัดดอกไม้ที่มีประสบการณ์ทางวิชาชีพอย่างน้อย 3 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 3 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผ้ากันเปื้อน

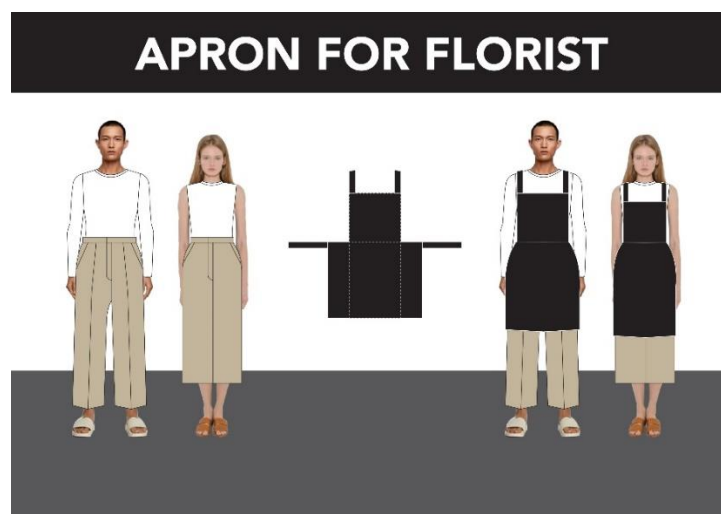
ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนาารูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้

1. คุณสมบัติของผ้าที่เหมาะสมสำหรับทำผ้ากันเปื้อน คือ ผ้าที่ผลิตจากเส้นใยฝ้ายซึ่งเส้นใยฝ้ายเป็นเส้นใยธรรมชาติที่ระบายความร้อนได้ดี มีราคาถูก และทำความสะอาดง่าย คงทนต่อการใช้งาน สอดคล้องกับผลจากการวิเคราะห์คุณสมบัติเส้นใยจากสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงการวิเคราะห์เส้นใยฝ้าย (รายงานผลการทดสอบจากสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2561)

คุณสมบัติของผ้า	ผ้า cotton (ฝ้ายนัส)	ผ้า cotton (ฝ้ายขาว)	คุณสมบัติโดยรวม
แรงดึงสูงสุด			
-แนวเส้นด้ายยืน	1,153.07	511.09	ดี
-แนวเส้นด้ายพุ่ง	556.47	321.64	ดี
การซึมผ่านของอากาศ			
(ลบ.ชม/ตร.ชม/วินาที)	1.96	41.33	ดี
ความต้านทานต่อการขีดข่วน			
จำนวนรอบการขีดข่วนเฉลี่ยที่ทำให้ชิ้นทดสอบขาด	>10,000	>10,000	ดี

2. การออกแบบผ้ากันเปื้อนที่เหมาะสมกับการสวมใส่ซึ่งปัจจุบันผ้ากันเปื้อนได้มีการพัฒนาและมีรูปแบบที่หลากหลายขึ้นโดยมีการใช้ตามประโยชน์ใช้สอยและมีการออกแบบที่เหมาะสมกับรูปร่างของผู้ที่สวมใส่อีกด้วย ดังนี้

ภาพที่ 3 ภาพแสดงการออกแบบผ้ากันเปื้อนที่เหมาะสมกับรูปร่าง

3. ผ้ายันเปื้อนที่สามารถพับเป็นกระเป๋าใส่อุปกรณ์ได้สำหรับช่างจัดดอกไม้

ภาพที่ 4 ภาพแสดงผ้ายันเปื้อนที่สามารถพับเป็นกระเป๋าใส่อุปกรณ์ได้สำหรับช่างจัดดอกไม้

ระยะที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เสริมด้วยด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ดำเนินการดังนี้

1. ระยะที่ 1 การศึกษาและพัฒนารูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

ช่างจัดดอกไม้ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมี

โครงสร้างจากช่างจัดดอกไม้ที่มีประสบการณ์ทางวิชาชีพช่างจัดดอกไม้มาแล้วอย่างน้อย 3 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 3 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ ช่างจัดดอกไม้ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 130 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง การเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์ช่างจัดดอกไม้ที่มีประสบการณ์ทางวิชาชีพช่างจัดดอกไม้มาแล้วอย่างน้อย 3 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 3 คน

ระยะเวลาในการทำการวิจัย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2560 – วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามพัฒนารูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้จำนวน 130 คน การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างจากช่างจัดดอกไม้ที่มีประสบการณ์ทางวิชาชีพช่างจัดดอกไม้มาแล้วอย่างน้อย 3 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 5 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผ้ากันเปื้อน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยข้อมูลในระยะที่ 1 ศึกษาและพัฒนารูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ ดังนี้

1. ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า ช่างจัดดอกไม้ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงร้อยละ 57.7 และผู้ชายร้อยละ 42.3 มีอายุอยู่ระหว่าง 22-37 ปี ร้อยละ 98.5 และอายุระหว่างอายุ 38 ปีขึ้นไปร้อยละ 1.5 มี

สถานภาพโสด ร้อยละ 88.5 และสถานภาพสมรส ร้อยละ 11.2 สอดคล้องกับสถิติการอยู่คนเดียวของคนไทย (One – Person Household) ที่มีจำนวนสูงขึ้นถึงประมาณ 3.8 ล้านคนและมีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ประมาณ 2 ล้านคน (Statistical Office of Thailand, 2016) เนื่องจากปัจจุบันที่มีความเปลี่ยนแปลงด้านสังคม วัฒนธรรมและความเป็นอยู่

2. ผลการวิจัยต่อช่างจัดดอกไม้ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดดอกไม้สมัยใหม่พบว่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดีที่ 4.41 หลักและทฤษฎีของการจัดดอกไม้ โดยยึดหลักการใช้องค์ประกอบทางศิลปะ การนำเทคโนโลยีต่างๆมาใช้ในการเรื่องของการออกแบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ The American Floral Endowment (AFE), (2016) ที่มีการทำวิจัยเกี่ยวกับการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ดอกไม้ของคนยุค Millenials ผ่านทาง social media เพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ผ่านทางโลกออนไลน์ด้วยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

3. ผลการวิจัยความสุขและสุขอนามัยในการทำงานพบว่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดีที่ 4.45 ความสุขและสุขอนามัยในการทำงานเป็นเรื่องการรับรู้ ลักษณะของบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลอันเกิดจากพันธุกรรม ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการประกอบอาชีพของแต่ละบุคคล เพราะต้องการความสมดุลความสุขในการใช้ชีวิตและการทำงาน (Work-life Balance) สอดคล้องกับงานวิจัยของเจตน์ รัตนจินะ (Ratanachina J, Rattananupong T, Sithisarankul P., 2016.) ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการรักษาสมดุลของการทำงานและการใช้ชีวิต

4. ผลการวิจัยลักษณะของเส้นใยที่เหมาะสมจะนำมาผลิตผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ พบว่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดีที่ 4.41 เส้นใยฝ้ายเป็นเส้นใยธรรมชาติที่ระบายความร้อนได้ดี มีราคาถูก และทำความสะอาดง่าย คงทนต่อการใช้งาน สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตพร ชูแสง และคณะ (Chooseng, K., Jongjit, M., Hutakowit, W. and Surapanthapisit, Y., 2012.) ที่ศึกษาเรื่องผลการใช้นาโนเทคโนโลยีของเครื่องแต่งกายเซฟที่มีความเหมาะสมกับผ้าที่ใช้ตัดเย็บเครื่องแต่งกายสำหรับเซฟ

5. ผลการวิจัยรูปแบบของผ้ากันเปื้อนและการออกแบบผ้ากันเปื้อนที่ดีพบว่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดีที่ 4.71 ผ้ากันเปื้อนต้องผลิตจากเส้นใยที่สามารถป้องกันสิ่งสกปรก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อังภา บุญสูง (Boonsung, A., 2016) ได้วิจัยเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องประดับสตรี จากแร่เหล็กน้ำพี้ ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ที่มีการออกแบบตามความต้องการของผู้บริโภคที่ต้องการเครื่องประดับสามารถปรับใช้ตามได้ในโอกาสต่าง ๆ

6. ผลการวิจัยการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ประกอบการเกี่ยวกับการจัดดอกไม้และตกแต่งสถานที่ 3 คน พบว่ามีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไปจำนวน 3 คน พบว่า ช่างจัดดอกไม้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าจำนวน 2 คน และกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี 1 คน มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 50,000 – 20,000 บาทขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสุขอนามัยในการประกอบอาชีพเป็นอย่างดี และมีการพัฒนาตนเอง (Self Development for Career) เรียนรู้สิ่งต่างอยู่ตลอดเวลา (Life Long Learning) ผู้ประกอบการต้องการให้มีการออกแบบโดยการใช้ผ้าที่มีการระบายอากาศได้ดี มีความทนทาน เช่น ผ้าฝ้าย

รูปแบบต้องออกแบบให้สวมใส่ได้ง่ายสามารถจัดเก็บได้ดีสะดวกต่อการใช้งาน ผลผลิตจากเส้นใยที่สามารถป้องกันสิ่งสกปรก มีการออกแบบให้เหมาะสมกับรูปร่างของผู้ที่สวมใส่บ่งบอกลักษณะที่เด่นชัดของอาชีพนั้นๆ

ผลการวิจัยในระยะที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาการผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้

1. ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า ช่างจัดดอกไม้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 67.0 และเป็นเพศชายร้อยละ 33.0 อายุระหว่าง 20-30 ปี สถานภาพโสดร้อยละ 75.0 และสมรสร้อยละ 25.0 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1-10 ปี สำเร็จการศึกษาตรงกับประกอบอาชีพร้อยละ 62.0 ไม่ตรงกับประกอบอาชีพร้อยละ 38.0 ผู้ประกอบการมีประสบการณ์ในการทำงานที่สูงและส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย มีรายได้ที่สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวรวมถึงการนำไปพัฒนาตนเองสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณศิกา แย้มเกตุ (Yamketh, W., 2016) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาตนเองในการทำงานของพนักงานธนาคารสายลูกค้าบุคคลของธนาคารเอกชนแห่งหนึ่ง

2. ผลการวิจัยความพึงพอใจต่อรูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีที่ระดับคะแนน 4.56 ดังนั้น ผ้ากันเปื้อนที่ดีต้องผลิตจากเส้นใยที่สามารถป้องกันสิ่งสกปรก ผ้ากันเปื้อนต้องมีการออกแบบที่มุ่งประโยชน์ใช้สอยอย่างเต็มที่ที่มีกระเป๋าหรือช่องสำหรับใส่อุปกรณ์ต่างๆได้ ผ้ากันเปื้อนต้องออกแบบให้เหมาะสมกับรูปร่างของผู้ที่สวมใส่ มีการตกแต่งด้วยวัสดุที่มีความคงทนและมีความสวยงาม บ่งบอกลักษณะที่เด่นชัดของอาชีพนั้นๆ ผ้ากันเปื้อนต้องมีราคาต้นทุนที่ใช้ในการทำที่ไม่สูงมาก ต้องคำนึงถึงความสะดวกสบายในการสวมใส่ ผ้ากันเปื้อนต้องมีความคงทน มีอายุการใช้งานที่ยาวนานหรือ มีการใช้งานได้คุ้มค่า ทำให้ผู้ที่สวมใส่แล้วสร้างความตระหนักว่าจะต้องสวมใส่ทุกครั้งที่ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฏฐรัตน์ ขจัดภัย และคณะ (Khajadpai, N., Sodhibhan, P. and Saributr, U., 2013) การออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของที่ระลึกที่สะท้อนเอกลักษณ์พื้นถิ่นสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา การออกแบบจะต้องมีการออกแบบที่มุ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยและมีความสวยงาม มีความคงทน ราคาไม่สูงมาก ตรงกับความต้องการของผู้ใช้งาน

3. ผลการวิจัยความพึงพอใจต่อแสดงความพึงพอใจต่อด้านความสวยงามของผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีที่ระดับคะแนน 4.58 ดังนั้น มีการเลือกวัสดุที่ใช้ทำผ้ากันเปื้อนมีความกลมกลืนและสวยงาม มีการเลือกสีสันทนของผ้ามีความเหมาะสมกับการใช้งาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ ดอนอ่อนบัว และคณะ (Dononbao, C., Phirasant, J., and Soodsang, N., 2011) ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบเครื่องประดับของกลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าว บ้านสวนห้อม อำเภอนองหิน จังหวัดเลย ที่พบว่า เครื่องประดับจากกะลามะพร้าวจะต้องมีความสวยงามและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค

4. ผลการวิจัยความพึงพอใจต่อด้านความสะดวกสบายต่อการใช้งานและความพึงพอใจโดยรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีที่ระดับคะแนน 4.42 ดังนั้น มีความสะดวกในการพกพา

ง่ายต่อการจัดเก็บอุปกรณ์ ช่วยประหยัดเวลาในการหยิบใช้อุปกรณ์ ช่วยในการเก็บอุปกรณ์ได้มากขึ้น และความพึงพอใจโดยรวมต่อผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อังกาบ บุญสูง (Boonsung, A., 2016.) ได้วิจัยเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาชุดเครื่องประดับสตรี จากแร่เหล็กน้ำพี้ ใน จังหวัดอุดรธานี การออกแบบตามความต้องการของผู้บริโภคที่ต้องการเครื่องประดับแบบเป็นชุด ที่สามารถปรับใช้ตาม โอกาสต่าง ๆ และมีความเรียบง่าย ซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์กันระหว่างแบบ และวัสดุ มีความงามและนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง แบบเรียบง่ายไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้ ราคาไม่สูง จนเกินไป เสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ให้ดีขึ้น ทำความสะอาดง่าย และมีความสมดุลกันในรูปแบบ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ จากผลการวิจัยพบว่าช่างจัดดอกไม้ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดดอกไม้สมัยใหม่ หลักและทฤษฎีของการจัดดอกไม้โดยยึดหลักการใช้องค์ประกอบทางศิลปะ การนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในเรื่องของการออกแบบ การนำเสนอชิ้นงาน การขาย และการตลาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ The American Floral Endowment (AFE), (2016) ที่มีการทำวิจัยเกี่ยวกับการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ดอกไม้ของคนยุค Millenials ผ่านทาง social media ด้วยการ Like and Check in เพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ผ่านทางโลกออนไลน์ด้วยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และในด้านลักษณะของเส้นใยที่เหมาะสมจะนำมาผลิตผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างจัดดอกไม้ เส้นใยฝ้ายเป็นเส้นใยธรรมชาติที่ระบายความร้อนได้ดี มีราคาถูก และทำความสะอาดง่าย คงทนต่อการใช้งาน มีการออกแบบผ้ากันเปื้อนที่ดีต้องผลิตจากเส้นใยที่สามารถป้องกันสิ่งสกปรกและคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้งาน มีการออกแบบที่มุ่งประโยชน์ใช้สอยอย่างเต็มที่ที่มีกระเป๋าหรือช่องสำหรับใส่อุปกรณ์ต่างๆได้เหมาะสมกับรูปร่างของผู้ที่สวมใส่

2. ด้านความพึงพอใจของช่างจัดดอกไม้ จากผลการวิจัยพบว่า มีความสะดวกในการพกพาง่ายต่อการจัดเก็บอุปกรณ์ ช่วยประหยัดเวลาในการหยิบใช้อุปกรณ์ ช่วยในการเก็บอุปกรณ์ได้มากขึ้น ซึ่งต้องคำนึงถึงความสะดวกสบายในการสวมใส่ ผ้ากันเปื้อนต้องมีความคงทน มีอายุการใช้งานที่ยาวนานหรือ มีการใช้งานได้คุ้มค่า ทำให้ผู้ที่สวมใส่แล้วสร้างความตระหนักว่าจะต้องสวมใส่ทุกครั้งที่ใช้ปฏิบัติงานด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการนำผลวิจัยไปใช้

1. ควรจะมีการส่งเสริมให้ความรู้กับช่างดอกไม้ในการสวมใส่ผ้ากันเปื้อนทุกครั้งขณะปฏิบัติงานเพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสุขอนามัยที่ดีในการทำงานที่เกิดจากการสวมใส่ผ้ากันเปื้อน
2. เป็นการส่งเสริมความรู้และการนำไปใช้ประโยชน์ให้กับช่างจัดดอกไม้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพของช่างจัดดอกไม้ที่เป็นสากลและเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานของสถาบันคุณวุฒิในระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาผ้าที่นำมาใช้ทำผ้ากันเปื้อนให้มีคุณสมบัติพิเศษ เช่น การสะท้อนน้ำ การใช้เคมีธรรมชาติในการรักษาคุณภาพของเส้นใยให้สกปรกได้ยากหรือใช้ผ้าที่ทอจากเส้นใยธรรมชาติมาใช้และมีลักษณะและรูปแบบการใช้งานที่หลากหลาย
2. ควรจะมีการพัฒนาและออกแบบผ้ากันเปื้อนให้มีความหลากหลายกับทุกอาชีพที่ต้องใช้ผ้ากันเปื้อนในการทำงาน เช่น ผ้ากันเปื้อนสำหรับผู้ทำงานจัดตกแต่งสถานที่ ผ้ากันเปื้อนสำหรับช่างตัดผม ผ้ากันเปื้อนสำหรับผู้ประกอบอาหาร โดยคำนึงถึงการใช้งานที่เหมาะสมกับผู้ใช้งานให้มากที่สุด

References

- The American Floral Endowment (AFE). 2016. Marketing Tactics to Increase Millennial Floral Purchases. Floral Marketing Research Fund (FMRF). USA.
- Australian National Training Authority, 2003. Occupational health and safety for the floristry industry : creating a safe workplace for flower designers. (Online).
<https://trove.nla.gov.au>. 10 July 2018
- Boonsung, A. 2016. Design and Development of Women's Jewelry Made From Namphi Steel. Industrial Technology Lampang Rajabhat University Journal. 2 (9): 173-184 Jul-Dec.
- Chooseng, K., Jongjit, M., Hutakowit, W. and Surapanthapisit, Y. 2012. Effect of Using Nano Technology for Chef's Uniforms Affecting on Food Safety. Faculty of Home Economic. Rajamangala University of Technology. Bangkok.
- Department of Health, 2018. Health Promotion for Workers in the Workplace. (Online).
<http://advisor.anamai.moph.go.th/main.php?filename=factory1>. 10 July 2018.
- Dononbao, C., Phirasant, J., and Soodsang, N. 2011. Development of Styles of Coconut Shell Handicraft Group in Suanhorm Village ,Amphur Nong Hin, Loei. Art and Architecture Journal. Narasuan University. Phitsanulok. 1 (2): 23-38 Apr-sep
- Khajadpai, N., Sodhibhan, P. and Saributr, U. 2013. The design of the memorial gift sets that reflects endemic for Nakhon Ratchasima Rajabhat University. Art and Architecture Journal. Narasuan University. Phitsanulok. 1 (4): 102-114 Apr-sep
- Monet D. 2019. History of Clothing - Aprons. (Online).
<https://bellatory.com/fashion.industry.Classics>. 10 July 2018
- National Statistical Office of Thailand. 2016. Socioeconomic Survey of households National Statistical Office of Thailand. (Online). <http://www.nso.go.th>. March 12, 2018.

- Office of the Vocational Education Commission. (2017). Vocational Development Plan 2017-2036. Bangkok: Office of the Vocational Education Commission.
- Ratanachina J, Rattananupong T, Sithisarankul P. 2016. Millennial employees' work-life Balance and associated factors. Chula Med J 2016 Sep – Oct; 60(5): pp. 509 – 521
- Secretariat of the Prime Minister. 2000. Thai dressing "The evolution from the past to the present Strengthen national identity ". Bangkok
- Thailand Professional Qualification Institute (Public Organization). 2016. Thai Floristry Professional Qualification. (Online). <http://tpqi-net.tpqi.go.th>. Bangkok.
- The American Floral Endowment (AFE). 2016. Marketing Tactics to Increase Millennial Floral Purchases. Floral Marketing Research Fund (FMRF). USA.
- The Long and Illustrious History of the Apron by Aprons Team, 2014 (Online). <https://blog.aprons.com/apron/long-illustrious-history-apron>. 10 July 2018.
- Yamketh, W. 2016. A Study of Factors Affecting Self-Development of Employees in Retail Banking at a Private Bank. Master Degree of Business. Graduate School, Bangkok University.

Rath Chombhuphan. Ph.D., Lecturer, Department of Creative Art in Home Economic Work, Faculty of Home Economic, Rajamangala University of Technology.

Assistant Professor, Vinai Taravet. M.A. Department of Creative Art in Home Economic Work, Faculty of Home Economic, Rajamangala University of Technology.

Dusit Thani College

1 Soi Kanthong, Nongbon, Prayet, Bangkok 10250, Thailand

Tel. : +66(2) 361-7811-3 **Fax** : +66(2) 361-7806

E-mail : journal@dtc.ac.th **Web Site** : <http://www.dtc.ac.th>

รายละเอียดของวารสาร

ชื่อวารสาร : วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี

Journal Name : Dusit Thani College Journal

ชื่อบรรณาธิการ : ดร.ศิริพงศ์ รักใหม่

ชื่อย่อของวารสาร : วารสาร จดธ.

Abbreviation Name : DTC journal

ISSN : 1906-070X

E-ISSN : 2697-5742

ที่อยู่สำหรับการติดต่อ : กองบรรณาธิการวารสารวิทยาลัยดุสิตธานี เลขที่ 1 ซอยแก่นทอง แขวงหนองบอน เขตประเวศ
กรุงเทพฯ 10250

เจ้าของ : วิทยาลัยดุสิตธานี / Dusit Thani College

จำนวนฉบับต่อปี : 3

Email : journal@dtc.ac.th, natnaree.pe@dtc.ac.th

Website : https://www.dtc.ac.th/dtc_cms

TCI กลุ่มที่ : 2

สาขาหลักของวารสาร : Social Sciences

สาขาย่อยของวารสาร : Business, Management and Accounting / Social Sciences

หมายเหตุ :

Total Citations : 327
Total Publications : 520

ข้อมูล Citation และ Publication ของวารสาร

ข้อมูลของวารสาร	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Citation	0	6	13	5	71	89	92	30	4	0
Publication	8	14	26	22	40	74	117	98	116	0
Citation / Publication	0	0.43	0.5	0.23	1.78	1.2	0.79	0.31	0.03	0

กลุ่มของวารสารในฐานข้อมูล TCI

0
1

